

1) *Eventuelt: Eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende:*

Forslag til Lov om Kystfredning.

2) *Eventuelt: Eneste Behandling af:*

Forslag til Lov om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaå m. m.

Mødet hævet Kl. 2.

122. Møde.

Fredag den 6. April, Kl. 2¹/₂.

Formanden: Fra Landstingets Formand har jeg i Dag modtaget Underretning om, at Landstinget har vedtaget Forslag til Lov om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaå m. m. i en Form, der afviger fra den, hvori Forslaget var vedtaget i Folketinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget paa ny forelagt. Dette sker herved.

Eksemplarer ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende Forslag til Lov om Kystfredning.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget, se Tillæg C.; Fællesudvalgets Indstilling, se Tillæg B.)

Formanden: Denne Sag kan kun foretages med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Udvalgets Indstilling og Lovforslaget som Helhed sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Guldbrandsen): I forrige Møde er Betænkningen fra Fællesudvalget om Lovforslaget angaaende Kystens Fredning bleven omdelt paa Medlemmernes

Pladser. Af denne Betænkning vil det fremgaa, at der er kommet en Overenskomst i Stand mellem de 2 Ting om denne Sag. For at fatte mig i al Korthed skal jeg straks omtale Kærnepunktet, hvorom Striden har staaet mellem de 2 Ting. Man vil erindre, at man her i Folketinget har sluttet sig til den Opfattelse, at naar Forbud overhovedet er nødvendigt for en Kyst's Sikring, og dette Forbud nedlægges, skal den nøgne, udyrkede Strandbred medindbefattes under Forbudet. Landstinget havde et andet Standpunkt, nemlig at Forbud meget vel kunde nedlægges, uden at den nøgne og udyrkede Strandbred kom ind derunder, saa at Forbudet kun kom til at gælde den saakaldte Forstrand. Den Myndighed, der skulde afgøre, hvorvidt den nøgne og udyrkede Strandbred skulde ind under Forbudet i dette Tilfælde, er Kystkommissionen. Derom er det altsaa, at Striden har staaet mellem de to Ting. Det er tilsyneladende ikke noget stort Spørgsmaal, men Forholdet er i Virkeligheden, at hvert af de to Standpunkter repræsenterer et Princip, og derfor var det noget vanskeligt at komme udover det. Imidlertid er det lykkedes. Overenskomsten, der er kommen i Stand, gaar ud paa, at det Standpunkt, som Folketinget har ydet sin Tilslutning flere Gange, er gaaet af med Sejren: det Princip altsaa, at naar der overhovedet nedlægges Forbud, skal dette Forbud omfatte ikke blot Forstranden, men ogsaa den udyrkede og nøgne Strandbred, men man har fra vor Side gjort en Indrømmelse, og denne Indrømmelse bestaar deri, at i enkelte Tilfælde kan man unddrage den nøgne og udyrkede Strandbred fra Forbudet. Men den Myndighed, der skal afgøre det, er ikke Kystkommissionen. Det er Landbrugsministeriet, der skal afgøre det, og derved synes vi at have sikret os, at de formodentlig ikke mange Afgørelser, der blive at træffe, ville blive afgjorte efter de samme Principper. Hvis man overlader Kystkommissionerne at træffe disse Afgørelser, vil sikkert Kystkommissionen i et Amt følge sine Regler og Kystkommissionen i et andet Amt andre Regler, saa at der vil komme forskellige Regler til Anvendelse. Vi sætte Pris paa, at disse Afgørelser blive ens for alle, og derfor lægge vi den Myndighed, her er Tale om, i Landbrugsministeriets Hænder. Paa dette Grundlag er det, at Overenskomsten er bragt til Veje. Jeg er glad ved, at det er lykkedes os at komme til denne Overenskomst, thi der er mange i Befolkning-